

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

isoleret og venneløs, hvis vi ikke var gået ind i Atlantpagten. Jeg mener, at denne betragtning er forkert. Men nuvel, spørgsmålet om indmeldelse eller ikke-indmeldelse i Atlantpagten har vi diskuteret nogle gange, og det skal jeg ikke komme nærmere ind på.

I dag er det spørgsmålet om Danmarks stilling som medlem af Atlantpagtorganisationen, vi drøfter, og i denne forbindelse har jeg stillet nogle spørgsmål, som jeg ikke har fået fyldestgørende svar på. Jeg mener, at det standpunkt, som regeringspartierne og socialdemokratiet har indtaget både til spørgsmålet om Vesttyskland og om stationering af fremmede tropper her i landet og om 18 måneders tjenestetid, afviger fra det grundlag, som forelå, da Atlantpagten blev etableret, ligesom jeg mener, at det ikke kan være en forpligtelse for Danmark, fordi vi er indgået i denne pagt, at tage konsekvenserne af forhold, der ikke forelå, da pagten blev vedtaget. Jeg spørger socialdemokratiet og regeringen, om de vil være med til at føre en politik på grundlag af det, der forelå, dengang Atlantpagten blev vedtaget, og på grundlag af de forudsætninger, som da var tilstede. Det har jeg ikke fået noget svar på.

Jeg har dernæst et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, der beklagede sig over, at ikke alle, der var imod stationering af fremmede tropper her i landet, kunne stå sammen om at hindre, at dette blev gennemført. Jeg har allerede første gang, jeg havde ordet, givet udtryk for mit partis syn på det ærede medlems politiske virksomhed, men jeg skal på den foranledning, det ærede medlem har givet mig, supplere dette yderligere. Den nedrakning og tilsmudsning af vestdemokratierne, som det kommunistiske parti systematisk gennemfører, er så urigtig, at alle retsindige mennesker må vende sig derimod. Det kommunistiske parti gør sig anstrengelser for at give et fremmed land, i dette tilfælde Rusland, det indtryk, at den danske regering og de partier, der støtter Atlantpolitikken, bevidst støtter en politik, der har aggressive hensigter overfor Rusland. En sådan tale anser jeg for at være skadelig for landet. Det kommunistiske parti, der taler om fred og fredsvilje, kan ikke oplukke munden uden at udslynge de mest hadske og uforsonlige beskyldninger mod anderledes tænkende. Danmarks kommunistiske

parti bygger på en ideologi, der byder partiet og dets enkelte medlemmer at fremme verdenskommunismen uden hensyn til, om dette i de enkelte tilfælde går imod medlemmernes eget lands interesser. Og endelig: det kommunistiske parti står ikke frit til at kunne tage selvstændigt standpunkt til støtte for danske interesser. Jeg nævner partiets holdning overfor tyskerne her i landet i tiden fra 9. april 1940 til 22. juni 1941, så længe venskabspagten mellem Tyskland og Rusland bestod. Efter den erfaring, vi dér gjorde, må vi sige, at vi stoler ikke på, at det kommunistiske parti i en given situation vil varetage danske interesser. Jeg håber, det ærede medlem herefter har forstået, hvordan vor stilling er overfor kommunisterne.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har jeg ikke mange bemærkninger til. Det ærede medlem sagde, at min tale var en røst fra klunketiden, men det kan dog vistnok ikke være rigtigt; i så fald måtte det ærede medlem kunne forstå den, og det viste sig altså, at han ikke kunne. Det ærede medlem er tilhænger af Atlantpagten og støtter den, men hvordan vil det ærede medlem, der plejer at moralisere overfor os andre, støtte den politik, han her går ind for? Vil det ærede medlem være med til at tilvejebringe den milliard, det koster at være medlem af Atlantpagten? Har det ærede medlem andet til dækning end den snak, som han er dygtig til at producere? Men det tror jeg ikke slår til. Det ærede medlem er tilhænger af, at Danmark stiller soldater til rådighed for Atlantpagtstyrkerne, men hvilke muligheder har det ærede medlem for at tilvejebringe soldater i det antal, som Atlantpagtlandene anser for nødvendigt, når han henviser til, at de må melde sig, der har lyst til det? Jeg er ikke helt sikker på, at hvis det ærede medlem gav frit valg for alle de soldater, der er indkaldt nu, at styrkerne da blev lige så store, som de er nu. Jeg tror, det ærede medlem skulle søge at få mening i sine egne standpunkter, før han begynder at kritisere andre. Jeg erkender, det vil blive en stor og vanskelig opgave.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forespørgerne (*Hans Hedtoft*): Jeg beder de øvrige ordførere undskylde, at jeg afbryder den normale gang i ordførertalerne, men det ærede medlem hr.